

Hr. Stauning, som jo brugte en meget stor Del af sin Tale til et — i øvrigt, synes jeg, meget underholdende og morsomt — Angreb paa Hr. Pinstrup, et Angreb, hvori der ogsaa blev sagt mange Ting, som jeg ikke er uenig med det ærede Medlem i. Men under dette faldt der jo ogsaa lidt af til mig og til den Mand, som det ærede Medlem Hr. Stauning kaldte „Partiets Sekretær“. Ogsaa dette Afsnit var ganske morsomt. Der er kun den beklagelige — for saa vidt beklagelige — Mangel ved det, at Forudsætningerne for begge de to omtalte Personers Vedkommende var urigtige. Jeg har ikke sagt det, som det ærede Medlem Hr. Stauning mente jeg havde sagt, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ikke skrevet det, det ærede Medlem Hr. Stauning mente han havde skrevet. Men det er ogsaa kun for saa vidt kedeligt, fordi Formaålet med dette Afsnit jo kun var at virke underholdende, og dette Maal blev naaet uden Hensyn til, at Forudsætningerne var urigtige.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg vil jeg gerne sige, at det ærede Medlem mobiliserede jo til Fordel for sit Frihandelsstandpunkt baade det store og det lille Landbrug uden smaaligt Hensyn til fremkomne Resolutioner fra Husmandsmøder, Handelen uden smaaligt Hensyn til, at der fra Handelens Side foreligger Henvendelser til direkte Støtte for de fremsatte Toldforslag, Skibsfarten, Hr. A. P. Møller, uden Hensyn til, at hans Artikel i Virkeligheden sagde det modsatte, og endelig Industrien, hvis Stilling er velkendt. Det var en Mobilisering til Fordel for sit Standpunkt, som jeg finder ikke var videre vellykket. Jeg tillader mig med al den Beskedenhed, som sømmer sig for Ordføreren for et lille Parti, der taler til det store Regeringsparti, at henstille til den højtærede Ordfører, at han ved en anden Lejlighed anvender en lidt mere kritisk Gennemlæsning af de faldne Udtalelser og en lidt mindre brudstykkeagtig Gengivelse af, hvad der er sagt, thi ellers risikerer han meget let det, som naturligvis ligger ham ganske fjernt, at give Offentligheden et ganske urigtigt Indtryk af, hvad der fra de paagældende Sider er sagt.

Naar dette ærede Medlem ogsaa tog til Indtægt for sig en Nedgang i Arbejdsløsheden paa 1 000 i sidste Uge, saa tilføjer jeg kun for at fuldstændiggøre det, at denne Opgørelse saa vidt mig bekendt er ledsaget af en Bemærkning om, at man ikke kunde stole paa de Tal, der forelaa. Det var formentlig ved en ren Glemsomhed, at dette

ikke kom med, thi jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem vilde give et urigtigt Billede af Stillingen, som den er.

Men det vigtigste Spørgsmaal er, som jeg allerede før har sagt, det erhvervs-politiske, og det er ogsaa det, der er det afgørende politiske Spørgsmaal for Tiden. Dette var Ministeriets Stilling i 1926. Da Ministeriet tiltraadte, angav det som sin Hovedopgave „at modvirke den tilstedeværende Erhvervskrise med den dertil knyttede overordentlig store Arbejdsløshed ved at søge tilvejebragt Betingelser for Udviklingen af et sundt og konkurrencedygtigt dansk Erhvervsliv.“ Det er Ord, som uden Forbehold kunde underskrives fra konservativ Side. I den Trontale, vi nylig hørte, angives Hovedopgaven saaledes: „at fortsætte den i forrige Rigsdagssamling paabegyndte økonomiske Politik.“ Det ærede Medlem Hr. Stauning omtalte denne Passus og fandt, at den var meget vidt forskellig fra det, der var sagt sidste Efteraar. Jeg ser ikke saaledes paa det, at Forskellen er saa overordentlig stor, thi Begrundelsen er jo, som det siges lige foran, de for Erhvervene bestaaende Vanskeligheder. Jeg tror derfor ikke, at Forskellen er særlig stor, men det er dog vanskeligt at frigøre sig for den Opfattelse, at Regeringen sidste Efteraar vendte sig mere direkte mod Krisen og havde mere Tillid til, at den evnede at fremsætte positive Forslag deroverfor. Regeringens Fortsættelse af den økonomiske Politik vil — det fremgaar af Talen — i væsentlig Grad bestaa i fortsatte Sparebestrebelse, som vi naturligvis i Princippet kan billige. Vi deler ogsaa den Betragtning, som Ministeriet anlægger, at det ikke ad denne Vej vil være muligt at naa Resultater i indeværende Samling, der kan sidestilles med de i forrige Samling opnaaede. Men der ligger jo ogsaa en Opgave — maaske endda i Fremtiden ikke den mindst vigtige — i at holde igen overfor fremtidige Bevillinger. Det var derfor med levende Uro, jeg hørte et saa betydeligt yngre Medlem af Venstre som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup udtale sig ved et Møde i Fakse. Dette ærede Medlem indtager jo virkelig en fremragende Stilling indenfor Venstre som temporær Forvalter af Regeringens Tænkeevne paa visse Omraader; det er ikke nogen ubetydelig Stilling, og derfor maa der tillægges hans Ord en vis Vægt. Han sagde der, at der kunde jo komme bedre Tider, hvor man atter kunde gaa opad med Udgifterne til sociale Formaal. Er det nu ikke lidt tidligt at begynde at kildre Vælgerens Øren med disse gammelkendte Toner? Men her viftes